

מסכת מנחות

פרק יא משנה ט

שְׁמִי הִלָּחֵם נֶאֱכָלוֹת אֵין פָּחוֹת מִשְׁנַיִם, וְלֹא יִתֵּר עַל שְׁלֹשָׁה.
פִּיצָד. נֶאֱפוֹת מִעֶרֶב יוֹם טוֹב וְנֶאֱכָלוֹת בְּיוֹם טוֹב, לְשָׁנִים. חֵל
יוֹם טוֹב לִהְיוֹת אַחֵר הַשַּׁבָּת, נֶאֱכָלוֹת לְשִׁלְשָׁה. לָחֵם הַפָּנִים
נֶאֱכָל אֵין פָּחוֹת מִתְּשָׁעָה, וְלֹא יִתֵּר עַל אֶחָד עֶשְׂרִי. פִּיצָד. נֶאֱפָה
בְּעֶרֶב שַׁבָּת וְנֶאֱכָל בַּשַּׁבָּת, לְתִשְׁעָה. חֵל יוֹם טוֹב לִהְיוֹת עֶרֶב
שַׁבָּת, נֶאֱכָל לְעֶשְׂרֵה. שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, נֶאֱכָל
לְאֶחָד עֶשְׂרִי. וְאֵינוֹ דוֹקָה לֹא אֶת הַשַּׁבָּת וְלֹא אֶת יוֹם טוֹב. רַבִּין
שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן הֶסְגֵּן, דוֹקָה אֶת
יוֹם טוֹב וְאֵינוֹ דוֹקָה אֶת יוֹם צוֹם: